

MAGYAR TUDOMÁNYOS
AKADÉMIA KÖNYVTÁRA
BIBLIOTHECA ACADEMIAE
SCIENTIARUM HUNGARICAE
BUDAPEST KELETI KÖNYVTÁR
BIBLIOTHECA ORIENTALIS
COLL. KAUFMANN, B 324-

326.

WEISZ Miksa
Néhai dr. Kaufmann Dávid tanár könyvtárának héber
kéziratai és könyvei. Összeáll. és ismerteti --.
Budapest, 1906. Alkalay ny. Pozsony. 199,80 p. 23 cm.

31

B
324
2

Handwritten notes on a vertical strip of paper, including the word "ORDER" and several lines of illegible text.

Handwritten notes on a rectangular label, possibly containing the number "61".

IGY FOGY. ÁR 3.50 Ft.

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA
B. 324-6.

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA

B. 324-6.

וקרוח איש תבונה המרום והנשא לכבוד ולמעלה
 זה המפואר כמחר יוסף מפאנו יצו בן איש חן רב
 עליום כמחר יצחק ולה' כמר
 יפעתו במירה

מבנה יוכה עפר למכא חן בעיני אדוני כי אם בהבוא
 לפטו מנחה מסורייני לבו ועיניו וגם כי תהיה
 קטנת האיכו והכמות לעלו על סולחן מלכי לא מפני זה
 תהיה לבז כי לזאת הסבה רכויה היתה סלת העני כסוד
 העסיר לכן הרימותי ראש והעזתי פני להביא לפני
 מצבא ארז הטור את מנחתי הקטנה הזאת ואם מכער
 היא תחי נפשי בה ותהללך כי תהיה לה רוזני לחומה
 כסובה ולמגן וכנה נגד כל יורה בקשת וחכים נגדה
 ולא יפכה פה לרעה כי איתן מוטבה ותלתה עכמה
 באילן גדול יפה נוף פאר הרור והדרו לו רומיה תהלה
 פמיחסותיה סתקותי התערב נא אדוני וחלופי לקחת
 אותה ועתה קחה נפשי הכמאה מסתוקת בכל עת
 פרבע לעשות כחת רוח לפניך ולהיות מוכן לכל עבודתך
 כפי המדבר חליך

כאם הכעיר והקטן תולעת ולא איש משרתך

אברהם יגל יבו בכמהרה חנניה זלטה ממונכיליכו

ברעיהו אברהם יגל יבו בכמהרה חנניה זלטה ממונכיליכו
 כראש אש ששון ורשעון כחש כבלא ר' משכ ככין
 אר יניו חונכ עק בקץ פיו יצא לאן וזר כאש
 קב 8 באוניו בארבע ליוט יבו זלטה ממונכיליכו
 יוסף יצו בן איש חן רב עליום כמחר יצחק ולה' כמר
 יפעתו במירה

הקדמה

לפנים זאת בישראל לעשות סיוג לתורה ולהעמיד
 הדברים על טרפס באופן סכללי הדברים
 העקריים יהיו סגורי כפי הכל כמו שעשו הנביאים עה
 יע מהם שהעמיד כל דברי התורה על זא כללים יס
 שהעמידם על שלם עד מלבסוף קס א' מהם והעמיד
 כל התורה כולה על כלל א' סגור וכריק בהמונתו
 יחיה ומסגס עתה טבעיה כרות כרורת תיכפות זו
 את זו כי טוב ונעים להעמיד כללי התורה כבודה
 ובמילות חסידים ודרך ארץ סאלפים פנה קדמה לתורה
 על כללי קטני הכמות ורבי האיכות ובאופן סגור קטן
 דלא חכים ולא טעם ינהג כס בטט כנפס כרי להגדיל
 תורה ולהאריך ומי יתן והיה לבבם זה על אופינו ראשי
 הקהלות יכו לפיכות יהודה וישראל לכנות ולהודיע דרכי
 האמת והישר והיו כלם קטנים ונרולים יודעים את ה'
 ודרכי המוסר כי בזה ירכה הדעת בין התלמידים וכער
 או פתי וסכל אשר לא הטיבה ירו להביץ בלמודי החכמה
 והתפיה צעד עירע פנות התור והמסר לא משי סופרי'
 ומשי ספרים ידע ויכין יסיב האמת ממי סאמרנו ולכונה
 זו ולכבוד ה' קמתי אני הכעיר והקטן אברהם יגל יבו
 בכמהרה חנניה זלטה ממונכיליכו ממספחת הגאליקי
 בקמתי לה' מתוך הערה ולקחתי עט סופר בידי ולא
 א ב 2 א התאמכתי

התאמתני ללכת בגבוהות לסוף ערומים והלכה כי אם
בלסוף קל ומובן כדבר אים אל רעהו בלי הזכיר דברי
האומר בסוף מקום ואספתי דברי הכמים וחידותם אשר
כתבו על סרפי התורה והדרך שהיא עטרת תפארת
לעולם כפהכנותהארץ לו מן האדם בעה"ז בעוד בחיים
חייתו למען יהיה חבור קצר סגור שפי התנוקו וילמדוהו
על פה ובוה יבדלו ויוסיפו ביראת ה' כל היום ולא
יחטאו גם כי יזקינו לא יסורו מן הדרך הטובה הזאת
וקראנו אותנו בשם

לקח טוב כי באמת לקח טוב נתתי לכם ולא מלבי
אמנם מסור סיח החכמים האמתיים אשר
סוד ה' אתם ועל כן תורתו אל תעזבו ושמע חכם ויוסף
לקח ימים אותו לפני הילדים יחזיק במוקדם אל ירף ידו
מהם עד סירגולם בו ויהיה סגור בפייה מראש ועד סוף
כי אז יבינו יראת ה' והאבתו ורעת קדושים במדות ודרך
ארץ וכללי התורה ומצאו זכרה לי חלקי לטובה
בפי טוב ויומר הכוונה לא אבום ולא אכלם
לא בעה"ז ולא בעה"ב ויהא חלקי עם
מזכיר ומדריקי הרבי הבהירים
מזוסרים כככבים לעולם
ועד אביר

הלמד

הלמיד ה' עמכם

רבי יברכך ה' מי אתה בני
עברך אכני ואת ה' חלקי השמים חני ירא מהלל
ומשבח סברחני בכלם אנוסי ועשאי יהודי
חלקים יחך בני אמור נח לי לאיזה תכלית בראך
חלקים בזה הכלם הכבד
הכל ברא לכבודי ואני נבראתי לשמם את קוני
ולאהבה וליראה מפני כבודו ולעשות נחת רוח
לפניו שלא על מנת לקבל פרס אע"פ סוף הסכר
לכא בעולם שכולו ארוך ולחיו לפניו בכעיתו נכח
ואיך יבטח אדם ילוד אשה לכא אל המנוחה ואל
הנחלה מהאופר הנכחי המקווה לעולם הבא
כריק באמונתו ובבטחונו בה ובקבלת עול תורתו
אשר עס משה לפני בני ישראל יחיה בעולם ההוא
ומה הוא פרס האמונה ופרס התורה
שהאלוה ב"ה המכוני ברא מאין את העולם ועשה
אותו כרצונו ואין מי יעבור בו מלשנותו אם בכלל
חלקיו או פרטיו
הים זכרון על זה לעם בני ישראל
שמירת הסבת זכרון הוא בין ה' ובין בני ישראל
כי עפת ימים עשה את השמים ואת הארץ וינח
ביום השביעי ועל כן ברך חלקים את יום הסבת
ויקרא בו את בני ישראל להיות פרס האמונה
הישראלית ועקר התורה

ומה היא אמונה מפירשת פרסה ועקרה
א ב ג ד ה האמונה

ה' האמונה היא מתנה הנחיל לקים בפעמותיו אשר
באמנותה אנו מאמינים כל הדברים שאמר לנו
על ידי עבריו הנביאים *

ר' ומה הם הדברים שאמרנו שמחוייבים אנו להאמין
בהם *

ה' דברים רבים אמרו 'אמנם יג' יסודות הם שהכנס
בכלל ישראל כריך שיאמין בהם ויתברר אמונתו
בהם וכפיתקלקל לאדם פוס יסוד מאלו היסודות
הוא הנקרא 'נכח מן הכלל וכופר בעקר ובפס
ישראל לא יכונה *

ר' ומה הם ה'ג' פרטים ויסודות אלו פתח פיך ויאריך
דבריך *

ה' היסוד הראשון הוא להאמין במציאות האלוד עלת
העלות ויסוד היסודות וסכל הדברים שבמציאות
התחתון והעליון ברואים ממנו וקיימי' בו ובחפצו
הפשוט בראש וכוננס ובחפצו יעדנו / ומציאותו ית'
בהעדרם לא יגרע ולא ישתנה כי משתפק הוא
במציאות עצמו ואין לו כורך מזולתו הוא אור
ותעבומות וחי העולמים ולו לברו יאתה הארוכות
והממשלה * כי הוא יחיד באמת ומלך הכבוד *

ה' היסוד השני שהאלוד הזה אשר יכר ופעל המציאות כלו
מעלה ומטה * הוא אחר ומיוחד ואין כמוהו בטוס א'
מהעולמות ולא חוכה להן סיהיה אחר באמת אלא
הוא כמו שכתוב טמע ישראל ה' אלקינו ה' אחר *
ה' היסוד הג' שהאלוד היחיד והמיוחד הזה אינו גוף ולא
יגדר

ו' יוגדר בגדרי הגוף וכמו שכתוב כי לא ראיתם כל
תמונה *

ה' היסוד הר' שהאלוד היחיד הזה שאינו גוף לא היה פוס
דבר סקדם מציאותו והוא ראשו' ואחרון לכל הדברי'
כמו שכתוב אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין
אלקים וכמו פני ארוץ הנביאים מעונה חלקי קדם
היינו המעון של ישראל אשר יבטחו בו הוא חלקי
קדם ואין כמוהו * ואשריך ישראל מי כמוך שעליון
סמת מעונך ובטוח אתה כי תהיה עם נוסע בה'
מגן עזרך *

ה' היסוד ה' סזה האלוד הקרמון הבורא והיחיד לו
לברו יאתה העבודה והגדולה לא לזולת כי כלס
ברואים והוא בורא * וגם אין לבקם מסוס אחר
מברואיו פוס בקסה כי אם ממנו אשר כל יכול ולא
יבצר מאומה והזוכח או העובר או המבקם מסוס
סר או מלאך או סלטון אשר כסמי' ממעל ואשר בארץ
מתחת בדרך אלקות יחרס * בלתי לה' לברו *

ה' היסוד הז' שהאיש מפה גרל מאר בבבואה על כל הנביאי'
סהיו מן העולם ועד העולם * וכל שאר הנביאים
סהיו לפניו ואפי' האבות ואשר קמו אחריהם * כלס
הס תחתיו במעלה והוא היה במיר חלקי יעקב
א ר ד i 4 סכת

ז כדומה לזה • אלא כלה טוה ודבר ה' ומאמריו הם
 כל פסוקיה ודבריה • וכפ פירושה המקובל על פה
 באופן עשויית מכותיה גם כן הלכה למטה מקבל
 מה' בסני' ומטה אמר לנו וכאמץ הוא בטליחותו
 כמו סכתוב בכל ביתי כאמץ הוא •
ח היסוד הט' שאין להוסיף או לגרוע בתורת משה כלל
 אפילו מלה או אות אחר שכאמר לא תוסיף עליו ולא
 תגרע ממנו • וגרוע כי מתכאי הדבר הטלם שלא
 לקבל לא תוספת ולא גרעון והתורה היא שלמה
 ותמימה כמו סכתוב תורת ה' תמימה וגו' ועל כן
 אינה מקבלת לא התוספת ולא הגרעון •
ט היסוד העשירי שהט' מטביח יודע מעשי בני אדם ואינו
 מעלים עינו מהם כמו סכתוב גדול העצה ורב
 העלילה אשר עיניך סקוחות על כל דרכי בני אדם
 וכאמ' ומגיד לאדם מה סיחון' כי אפילו סיחתו ודברו
 פיו יודע כל סכך מעשיו •
י היסוד היא הוא שהט' אינו מקפח סכר כל בריה ונותן
 סכר לסומרי המכות ועונם לעוברי עבירה או בעה"ז
 או בעה"ב או בזה ובזה כפי איכות המכות והעונות
 ואמנם גדול הסכר הוא לכה"ב אחר המות • וכמו כן
 העונם •
יא היסוד הי"ב שהט' יסלח מטיח סיבאל את עמו • ואם
 יתמהמה נחכה לו • והמטיח הזה מזרע רוד חוטרי
 ישי בית הלחמי • והאיש הזה במטפט יעמיד ארץ
 ונפט לחומים רבים והיה כדק אזור מתניו יראה זרע
 יאריך

א עמק על ידו לישראל תורת אמת מטיבת נפש •
 והסיב מיריעתו יתברך מה שלא הסיב טוס אדם •
ב הידעת בכמה דברים נבדלה מעלת נבואתו על
 שאר הנביאים •
ג הארבעה דברים והם • האחד כי אינה כביא טיהיה
 לא ידבר לו ה' לא על עדי מלאך או נבדל • אמנם מטה
 דבר עמו ה' פה אל פה שכאמר פה אל פה ארבר בו •
ד כי כל שאר הנביאים לא באה להם הנבואה אלא
 בחלום וחזיון לילה או ביום אחר תדרמה באופן
 סיתבטלו כל הרגשותיהם כמו סכתוב במראה אליו
 אתורע בחלום ארבר בו • אבל במטה כאמר לא כן
 עברי מטה וכו' פה אל פה ארבר בו וכו' •
ה כי כל שאר הנביאים בבא אליהם טפע הנבואה
 יתבטלו כחותיהם ויחלטו אבל מטה לא יסיבהו רתק
 וחולסה בטוס אופן אמנם כאשר ידבר איס' ארעהו •
ו כי כל שאר הנביאים לא תנוח עליהם הנבואה כל
 זמן שירכו אלא ברמון ה' והכנתם לנבואה • אבל
 מטה בכל עת היה מוכן וכל זמן שהיה רוכה סיחול
 עליו רוח ה' היה חל שכאמר עמדו ואשמעה מה יבנה
 ה' לכם •
ז שמעתי וטוב הדבר בעיני ואתה חזור ופרט שאר
 היסודות •
ח היסוד הח' שכל התורה כולה מבראשית עד לעיני
 כל ישראל כלה כתבה מטה מפי הקב"ה ואין הפרט
 בין פסוק אכני ה' אלקיך לפסוק ותמנע היתה פלגם
 וכדומה

והאריך ימי' על מלכותו ואין בין העלה לימות המשיח
אלא שחשוב המלכות לישראל כימי קדם וישובו על
אדמתם ויבנו בית המקדש ועבודתו וקרבנותיו
וישובו למקומם כהנים לעבודתם ולוים לשרתם
ר' האם עכשו קודם ביאת הגואל יוכלו הנפשות לבא
לידי שלמותם והכלחחם בעולם שכלו ארוך
ח' אין ספק שבין קודם ביאת הגואל או אחרי ביאתו
האיש הסר מרע ועושה טוב וסוקר על דלתי התורה
והמבזה מקנה לכפשו שלמות ואושר אמנם לפי
סהירות תוכפיות ומכוונות רבות באו בתורה שאף
לעשותם כי אם באי ויהיה בית המקדש על מכונו
כמו הקרבנות והעבודות התרומות והמעשרות ושאר
הדברים על כן כדאי שיתר בנקלה יבא האדם לירי
שלמותו ממעוז קדשו יפגח יסקיף וירחם על ניהו
וישלח לביון גואל בימיו תושע יהודה וכלם יהיו
יודעי את המקטנס ועד גדולם כי כל מונע ומעכב
יסקף ויגוע יחד

ר' טוב דברת אמור איזהו היסוד היג'

ח' היסוד היג' הוא האמת שלזמן הקבוע והנודע לה'
לברו לא לזולת יהיו המתים שכבר מתו ואין דת ולא
דבקות בדת יהודית למי שלא יאמין זה כמו שכתוב
יהיו מתוך בבלתי יקומון וכאמר הקיבו ורכנו שוכני
עפר וכאמר ורכים מיפני אדמת עפר יקיבו והם
הכדיקים אשר יזכו לזה יהי רכון שנהיה מכללם
יחייבו מומים בקומה ונחיה לפניו

ר' למה

ר' למה אמרת שחרום העולם הוא שרם האמונה ועקר
התורה ולא שמת לשרם ושנה אחד מהיסודות האלו
היג' שאמרת

ח' לפי שחרום העולם הוא שרם גדול ויסוד כל התורה
כי באמונה זאת תהיה הנבואה הפסרית וכל האותו'
והמופתים וקבוץ גלויות ותחיית המתים וכל שאר
היסודות כי לכלם יש מענה לבואל למה ככה יעשה
או עשה כי כמו שרבה ה' בה לברא ולחדש העולם
על זה האופן כן רבה יבורה חכמתו לעשות את כל
אלה ולכן אמר הכתוב בענין שבת שהוא זכרון
החרום ביני ובין בני ישראל אות היא לעולם יהיו
אות זה הוא השרם והיסוד הגדול אשר ביני ובין בני
ישראל עם תורתו בלבם שמבדילם מכל שאר
העמים והלסונות ועל כן שקול שבת כנגד כל
התורה כולה

ר' אחרי שאמרת מה היא האמונה וסעיפיה אמור לי
מה הוא הבטחון הכלוה אליה שעוזרת את האדם
לבא אל האושר הגמור בעולם הבא

ח' הבטחון היא מתנה כתובה מאת האלקי' כנפשותינו
אשר באמצעותה אנו בטוחים מתענוג הנפשו שהוא
האושר האמתי מכד החסד האלקי עלינו לא בכדקתנו
וטוב מעשינו וגם בעולם הזה שכל מחסורנו ימלא
ויפתח את ידו וישביע לכל חי רכון ועיני כל אליו
ישברו באמצעו' הבטחון והוא נותן לכלם את אכנס
בעתו מקרני ואמים עד ביני בני

ר' ויזה

ר' ואיזה דבר יצטרך לנו לעשות כדי להשיג את הדברים האלו מלפניו.

ת' כעבר מארוננו וכבד מאביו שאם כל ה' מהם יבטח להשיג מדבם שום דבר ישתרלו לעשות כחת רוח לפניהם בדברים ובמעשים הרבניים להם ואחר כך לפאול בלשון תחינה ובקשה מהם ' כן אהחנו אם כבנים אם כעבדים כריכו' אנו להקדי' בכל יום ויום הדברים הרבניים לפניו והם מכוות ומעשים טובים על פי תורת משה שבכתב ועל פה ' ואחר כך לפאול מהבה בתחונן ובתפלה מלפניו ישמע את תפלותינו וימלא בקשותינו ' ואח' הבטחון הוא הבסיס הגדול העוזרנו עם אלקינו לעשות חיל והוא מנוחת הנפש ושמחת הגוף ויש בו תועלת לתורה ולעולם ' והבטח בה' חסד יקובבנו מכל הכרדים בל ימעדו קרסוליו כמו שימעדו לנו סיבטח על זולתו כמאמר משיח אלקי יעקב בטח בה' ועשה טוב שכון ארץ ורעה אמונה והתענוג על ה' ויתן לך משאלות לבך ' גול על ה' דרטיך ובטח עליו והוא יעשה '

ר' ואיך הבטח בזולתו לא ישיג בטחוננו.
ת' כי על מה יבטח האדם וישען ולא יהיה מפענו משענת קנה רפוף ' הישען ברוב עשרו אשר פתאום יעשה לו ככפים התפיף עיניך בו ואיננו כי כחת ובמה פגעים ומקרים מעותדים עליו ' היבטח על חכמתו והנה חולי קטן סיבא במוחו יוכל לאבד אותה ממנו ' היסמך על רוב בניו ובנותיו חוהביו אפתו

אפתו וקרוביו אשר רוחם נשמתם ציד אל ורבע זמותו ויאבד מנום ממנו וגם בחייהם על דבר קטן ויכול ליפול מחלוקת וקטטה ויהפכו לו לאויבים ' ועוד אם יבא לידי עמו או חולי ואינו יכול לפתוק במלאכתו ולהביא טרף לביתו וירבה המריבה בביתו על אדם ' וכל רעיו יבגרו בו כי כל אחי רש שכאזהו אף כי מרעיו רחקו ממנו ' ילדי ביתו ואמהותיו לזר יחטבוהו וכמו שהיה מתלונן איוב בכר לו רוחי זרה לאשתי ונחותי לבני בטני ' האם יחמך בגבורתו ורב חילו אשר כרבע יחלה ויחלש כמו ואפילו כגרעין חרדל סיבא לו באחד מאבריו יסב כרד לא יבא פתח לא כן יקרה לנו סיבטח וישען בלב שלם בחלקיו כי לא יפחד ולא ירא משום דבר לא ממנו ' ולא יעבור אחר זולתו ולא יקוה בלעדו לא יחניף ליכור זמותו ' ולא יסכים עם בני אדם בלתי עבודת בוראו ולא יפחדוהו פחדם ולא יירא ממחלקותם ולבסוף יביאנו בטחוננו לפנות לבו מהבלי העולם ויכין לבו ומארו לתורה ולעבודה מאהבה ולא מיראה ויירם חיי העה"ז בהסקט ובמנוחה וחיי העה"ב בתענוג ושלום '

ר' ומה הם ההקדמות הכריכים לידע כדי להביא האדם לידי מרה זו בטליות '

ת' חמשה דברי כריך לפים להם לב כל הבא להתעטר בכתר עטרה זו ואל יליו מעיני סכלו לעולם והם ' ראשונה שידע שהם' בה' משצח על בני אדם לילא ויומם כמאמר הכתוב הנה לא יכוס ולא ייסף סומר יקראל '

ישראלי וכל זה אם בטחוננו סלם ולא יזח הבטחון
 מלבנו ומטבלנו
 פניית סידע מה' בה מרחם על האדם מכל מרחם ומטבחי
 בנסתור ובנגלה וכי כל רחמים וחמלה סיבאו לו
 מזולתו הם מרחמי ה' וחסרו עליו סכנת בלב
 המרחמים ועוררם עליו כי הוא מגלגל הדברים
 ומסבב כל הסבות וכל זה מבלי סיהיה ראוי לכך לא
 חסד חלקים נמור וידע כי כל מה שיפבור עליו דבר
 קטן ודבר גדול הוא גזרת עליזן לא זולת
 שליטת סייחד כל בטחוננו בה ולא בזולתו כי הבוטח
 בזולתו כמי טבוטח על סתי דעות וחטאו גדול כי
 מסתפק העם עזר בסר ודם אף כי אנוסרמה ותולעת
 וכמו שאמר הכתוב ארור הגבר אשר יבטח באדם
 וסם בסר זרועו ומן ה' יסור לבו
 רביעית שתהיה מחשבתו טהורה ונקיה חזקה לקיים
 מה שחייבו הבורא לעשות עבודתו ולהזהר מאשר
 הזהירו כפי מה שהוא מבקש סיהא הבורא מוכן
 ומזומן מכני לו שהוא בוטח בו על כן ראוי שייעשה
 רכזו כרכון עכמו ויבטל רכזו מפני רכז הבורא
 כדי מה' ימלא מבוקשיו ורכזו יעשה אבל הבונה
 את דבר ה' וממרה מכותיו אנה וליך את חרפתו כמו
 סכתוב כי מה תקית חנף כי יבצע וכו' הנעקתו
 ישתע אל וגו'
 חמישית סיכוי בתפלותיו ויעשם תחנונים וידע כי קרוב
 ה' לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת כמאמר
 הכתוב

הכתוב תכין לבס תקטיב אונך ולפחות זמנין תלתא
 ביומא ערב ובקר וכהרים יהא בריך על ברכו
 וכפי רעיונו פרוסות הסמי בתפלה ותחנון בהקדי'
 זמרה ורנה לתפלה ולהודות ולהלל לפניו בכל דברי
 סירות ותוסבות סהתקין נעים זמירות ישראל
 ואכסי כנסת הגדולה לא יוסיף ולא יסכה ממטבע
 סטבעו חכמים בברכות פן יהטא בלסונו ויהיה
 טועה ועל כן כל אשר יארע לו טוב או רע יהלל
 וישבח ויפאר ליוכרו ויקבל בסמחה כמו סכתוב כוס
 יסופות אטא ובסס ה' אקרא כרה ויגון אמכא ובסס
 ה' אקרא ויהיה רגיל לומר כל מאן רעביר רחמנא
 עביר לטב וגם על כל הנאה סיהנה בעהז יברך
 לא היו במאכל פת בגו ויין מסתיו כפי ניסח הברכות
 סהתקינו רבותינו בכל מקום ובכל זמן ובכל הדברי'
 אחרו שאמרנו מהאמונה והבטחון היסדר אחר
 סיהיה הכרחי להקנות הסלימות האכופי והתענוג
 הרוחני
 יס מעבר אחר הנקרא מעבר האהבה
 ומה הוא המעבר הזה
 האהבה היא מתנה נתונה מאת האלקים אשר
 בתמצותה אנו אוהבים את ה' מפני שראוי לכך
 מפאת גדולתו ודום מעלתו וחסרו עליו וזו היא
 אהבה שתלויה ביראה ומחמת האהבה הזאת אנו
 מקבלים עול התורה והמבנה וגם סבעבורה אנו
 כריכים לאהוב את הבריות מעמי ידיו ולא נכס כפי
 תפאת

ישראל וכל זה אם בטחונם ולא יח הבטחון
מלבו ומטלבו
כזית סודע סה' בה מרחם על האדם מכל מרחם ומטנח
בנסתו וכנגלה וכי כל רחמים וחמלה סיבאו לו
מזולתו הם מרחמי ה' וחסדו עליו סננע בלב
המרחמים ועוררם עליו כי הוא מגלגל הדברים
ומסבב כל הסבות וכל זה מבלי סיהיה ראוי לכך לא
חסד אלקים גמור וידע כי כל מה שיעבור עליו דבר
קטן ודבר גדול הוא גזרת עליון לא זולת
סליסית סייחד כל בטחונם בה' ולא בזולתו כי הנוטח
בזולתו כמי טבוטח על פתי דעות וחטאו גדול כי
מסתף ה' עם עזר בשר ודם אף כי אנוסרמה ותולעה
וכמו שאמר הכתוב ארור הגבר אשר יבטח באדם
וסס בשר ורועו ומץ ה' יסור לבו
רביעית סתהיה מחטבתו טהורה ונקיה חזקה לקיים
מה סחייבו הבורא לעשות עבודתו ולהזהר מאשר
הזהירו כפי מה סהוא מבקש סיהא הבורא מוכן
ומזומן מכני לו סהוא בוטח בו' על כן ראוי סיעשה
רצונו כרצון עמו ויבטל רצונו מפני רצון הבורא
כדי סה' ימלא מבוקשיו ורצונו יעשה' אבל הבונה
את דבר ה' וממרה מכותיו אנה יוליך את חרפתו כמו
סכתוב כי מה תקות חנף כי יבצע וכו' הכעקתו
יסמע אל וגו'
חמטית סיכוין בתפלותיו ויעשם תחנונים וידע כי קרוב
ה' לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת כמאמר
הכתוב

הכחו' תכין לבם תקטיב אונך ולפחות זמנין תלתא
ביומא ערב ובקר וכהרים יהא בריך על ברכוהי
וכפי רעיונו פרוסות השמי בתפלה ותחנון בהקדי'
זמרה ורנה לתפלה ולהודות ולהלל לפניו בכל דברי
סירות ותוסבחות סהתקין נעים זמירות ישראל
ואכסי כנסת הגדולה לא יוסף ולא יסנה ממטבע
סטבעו חכמים בברכות סן יהטא בלסונו ויהיה
טועה' ועל כן כל אשר יארע לו טוב או רע יהלל
וישבח ויפאר ליוכרו ויקבל בסמחה כמו סכתוב כוס
יסופות אפאובסס ה' אקרא כרה ויבון אמכא ובסס
ה' אקרא ויהיה רגיל לומר כל מאן דעביר רחמנא
עביר לטב' גם על כל הנאה סיהנה בעה' יברך
לא'יו במאכל פת בנו ויין משתיו כפי כוסח הברכות
סהתקינו רבותינו בכל מקום ובכל זמן ובכל הדבר'
ר' אחרי שאמרנו מהאמונה והבטחון' היס דבר אחר
סיהיה הכרחי להקנות הסלימות האנוסי והתענוג
הרוחני'
ה' יש מעבר אחר הנקרא מעבר האהבה'
ר' ומה הוא המעבר הזה'
ה' האהבה היא מתנה נקונה מאת האלקים אשר
באמצעותה אנו אוהבים את ה' מפני סראוי לכך
משאת גדולתו ורום מעלתו וחסדו עלינו וזו היא
אהבה סתלויה ביראה ומחמת האהבה הזאת אנו
מקבלים עול התורה והמצוה וגם סבעבורה אנו
כריכים לאהוב את הבריות מעמי ידיו ולא נכס כפי
משאת

משאת ידיה וזה כלל גדול בתורה דעלך שני לחברך
לא תעביר

ר' והיאך היא הדרך לאהבתו וליראתו כי דברים אלו
הם שני דברים הפכיים כי הירא וחרר איך יאהב

ת' בטעם שיתבונן אדם במעשיו וברוחיו הנפלאים
והגדולים ויראה מהן חכמתו שאין לה ערך ולא קץ
מיד הוא אוהב ומסבב ומפאר ומתאוה תאוה גדולה
לירע את ה' הגדול כמו שאמר דהע"ה במאה נפשי
לאלקים לאל חי וכסמחם בדברים אלו עכ"ל מיד
הוא נרתע לאחוריו וירא ויפחד וירע שהוא ברוי
בעלה וקטנם אפלה עומדת בדעת קלה מעומה
לפני תמים דעות כמו שאמר דוד כי אראה שמך
מעשה אכזבנותיך וכו' מה אנוס כי תזכרנו וכו' ובו
האופן יהיה ירא ואוהב ומקיים שני בתובים סגוראי'
כאלו מכחיסין זה את זה ואהבת את ה' אלקיך בכל
לבבך וכו' ופסוק את ה' אלקיך תירא ואותו תעבוד
וגו' תרבה כי בואת האהבה והיראה יהיה הרבה
האמת והנכון כי באמצעותו ילך ברכיו מה הוא
הנון רחום ישר ונאמן ומתנהג עם בריותיו במדות
האלו בלי טוס הפעלות כן הרבה בו יהיה כן ויבא
מתרבות האלו אל מדרגת הקדושה כמו שכתוב
קדושים תהיו כי קדוש אני

ר' היצטרך לעשות דבר אחד לבא א הסלמות מהאומר
נוסף על שני דברים אלו שאמרת אהבת המקום
ואהבת הבריות

ת' שני

ת' שני דברים אלו הם כלל גדול בכל התורה כולם
כיוצאת את האלקיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל
מאריך זכול כל הדברים שבינו לבין המקום ב"ה
מכות עשה ומכות לא תעשה ואהבת לרעך כמוך
הוא כולל כל הדברים שבין אדם לחבירו עסק ולאין
דברי מעונות ואונאות ודיני נפשו גם תורת הנשואין
והבכורות והקדושה והיסוד בניו עליהם וכוונת
יתרבה עבר אל ארצות כוונתם בפתים אלה לסמור
לעשות את כל תרי"ג מכות התלוים תחיתם

ר' האם אהבת הבריות פתלוי בו ואהבת לרעך כמוך
כדרך שיהיה בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאריך
כמו אהבת המקום ב"ה

ת' להיות ששתי האהבות האלו הם שני עמודי התורה
ראש שיהיו דומים זה לזה וכוונת אהבת המקום היא
בכל לבבך ובכל נפשך ומאריך כל כי לקיים מכות ה' התלוים
בלב ובנפש כגון לארחיק הדעות הזרות והנכרות
מלבו כדרך להתלמד בנפש תפלה אהבה אקית
והיראה הפנימית עד שאפילו אדם נוטל נשמתו
לא יעבור מעקרה ומביתו וכל סכן שלא יעבור
אם יהיה ברבר חסרין כים פעל כל את מפני אהבתו
ית' אם יעלו ממנו נפשו ומחשבו ולבו היינו סיבירות
בנפשו לא יעבור על מכות קונו כן באהבת הבריות
כדרך שתהיה בכל לבב נפש ומאריך

ר' כדרך אתה לפרש דברך ולהוריע איך באהבת
הבריות יהיו שלם אלה

ה' בכל 1 2 3 4

ח' בכל לבבך היינו סלא למנא שום ארס בלב כמו
 סכתוב לא תסנא את אחיך בלבבך והסנאה אסר
 בלב רובה באה מחמת הקנאה וגדולה הסנאה
 הבאה מחמת הקנאה יותר מהבאה מחמת עלבון
 ותחרות או דבר אחר כי זו בסור הסבה סור כל
 חלאתה וגם לה תקומה אמנם הבאה מחמת הקנאה
 איך שום תקנה לה כי בבל פת תפודר מדינים ויעל
 באפה היא אסר החריבה מקרם מני סלא היה בו
 לא עא גלוי עריות פפיכות דמים כמו במקרם
 ראסון והיא אסר הגלה את פליטת יהודה ומקיימת
 את סארית ישראל בגלות ואסר סבבה כל הגירוסים
 והרעות והחרות שהיו מעולם בגלות החל הזה כי
 ערוין כחיתה ועסנה עולה להסחית והסנאה הזאת
 אסר בלב נקראת סנאה חנם כי על עסקי חנם וקנאה
 לכד נכנסת בלב סל ארס והיא קסה סבכלס כי
 תרתי אית בסו לגרעותא הקנאה סמוכאה את
 הארס מן העולם והסנאה אסר בלב ועל זה נאמר
 בכל לבבך כי לא לבד חייב ארס להזהר סלא ירבק
 בו מאומה מהאר הרע הזה אמנם לאהוב את הארס
 בלבנו ולהרחיק ממנו סמך קנאה ותחרות וזו היא
 האהבה סבלב עור ים סנאה אחרת והיא סארס
 סוכא לחברו לא מפני קנאה או תחרות אלא מפני
 רוע המדות אסר בפסם המתעורר כי כמו סהטבע
 כותן סהאבה כופלת בין הדומים כן ססלא ידמו
 יחד האנשים בתדוקיהם ובמזגיהם ועול ביניהם
 סנאה

סנאה וזו אינה קסה כראסונה אמנם קסה לתקן
 ולכן מזהרים אנו להתרחק ממנה לפי סנאה בכל
 נפסך היינו אף על פי סחבירך אינו סווי במדות
 כנפסך חייב חתה לסבול אותו ולהבה חותו בעבור
 ס סככה כראו המין הפליטי מהסנאה היא הבאה
 מחמת דררא דממוכא וזהו סנאה בכל מארך ובזו
 הסנאה גם כן אותה כופלת בין בעלי החומיות
 סכל חומן סוכא בני אימונתו ועל הדבר הזה גם כן
 מזהרים אנו ופסיחסוב הבעל חומיות סהכל מאת
 ה' העוסר והסבור והיך חרס נונע כמה עמוכך
 לחכירו לא ינא לבבל חומנותו חררבה יאהב חתו
 מפני הדמותו אליו וכך חס ריב או מכה יעול בין
 אנשים וכנסו אל הסופט וספטוס ורוכיריבו יחר
 בחותו הדבר אסר יפול הריב והאמת יעסה דרכו
 ולמה ישנאו זה חת זה אחר כך כי כל העדה כלס
 כנוף א כבול באברת וכמו סחס ירו סל ארס תכה
 חת רגלו או סוס חכר אחר מחברנו לא יסוב להכות
 לידו לכקיס נקמת רגלו כן חס יחטא חיס לאים מכות
 סלא לכקיס וננטר אכל לחל ל' לו מיד ולהתפלל אל
 ה' עליו שימחול לו כמו סעסה הזקן אביבו סנאה
 ויתפלל אברהם א החלקים וירפח לקיב את אבימלך
 ויחסב גם כן כלבו כמה חכמו חוסיפי לחטא בכל
 זום ויום לפניו ית והוא מחל לנו על העיכות והפסעי
 ואס אנו בניו כר' בניס חתם לה חלקיכם ומכוס
 ללכת ברכיו מחוייבים אנו גם כן למחול כמוהו
 ב ב ב ג ולהעביר

וְלֹא תִּזְכָּר עַל מַדּוּתוֹ כִּי כָל הַעֹשֶׂה עַל מַדּוּתוֹ
תִּזְכָּר לֹא כָל פְּעוּי מַדָּה כִּכְבֹּד מַדָּה וְהוֹכַח בְּזוּבֵיחַ
חַת עֲמִיתוֹ בְּרַבְרִים הַמְתִּיפִים עַל הַלֵּב וְלֹא נִשְׁאָר
עָלָיו חֵטְא לֹא בַּמַּחֲשָׁבָה לֹא בַּדְבָר וְלֹא בַּמַּעֲשֵׂה אֲבָל
בַּסֵּלֶסֶת חֵלֶה בּוֹעִילָהּ וְזֶה וְאֵהֱבֵת לְרַעַךְ כַּמּוֹךְ כִּי
כָל הַרְבָּרִים הַנֹּאחֲזִים וְהַרְבּוּיִים לֶךְ חַיִּיב חֵטְא
לְהִשְׁתַּרֵּץ בַּמַּעֲשֵׂה וּבַדְבָר וּלְעֲסוֹת לְרַעַךְ לְהִבְיֵא
עָלֶיךָ בֵּין חַיִּים לְחַטְאוֹ בֵּין אֲרָם לְחַבְרֵי כִּמוֹ סַכְתוֹב
בְּיָם מְלוֹם וּרְדִפְחוּ וּבַמַּחֲשָׁבָה סִתְחֻמוֹר בְּלִבְךָ שִׁבְחָה
חַיִּי טוֹבָה וְעַל זֶה תִּתְפַּלֵּל חַל ה' תָּמִיד כִּמוֹ שֶׁאֵתָּה
תִּתְפַּלֵּל עַל טוֹבֵתְךָ

ר' אַחֲרֵי שֶׁפִּי אֲנִי עֲמוּדִים אֵלַי סְכוּלֵי כָל הַתּוֹרָה כּוֹלֵה
דְּבָרֵי סִבִּין אֲרָם לְמַקּוֹם וּרְבִירֵי סִבִּין אֲרָם לְחַבְרֵי
אֲמוֹר בְּכָלל כִּמָּה הֵם סְרָטֵי הַעֲוֹנוֹת סִירְחַק מֵהֵם
הָאֲרָם כִּדִּי מֵלֹא יִמְנַעוּהוּ מִלְּבַא חַל הַאוֹשֵׁר הַמְקוּוֹה
ת' סְרָטֵי הַעֲוֹנוֹת הֵם פֶּלֶם וְהֵם מִזִּיר סוֹגֵב וְפוֹטֵעַ
ר' מֵה הוּא הַנִּקְרָא מִזִּיר

ת' לְהִיטֵת כִּי יִכַר לֵב הָאֲרָם רַע מִנְּעוּרָיו עֲלוּבָה הַעֵינָה
סֶהֱחֻתוֹס מַעִיר עֲלֶיהָ וְכָל חַיִּים לְכַעֲבוּ מִנְּעוּרָיו נִקְל
לְהַמְטִיךְ אַחֲרֵי סְרִירוֹת לְבוֹ וְתֵאוֹתָיו מִתְעַנְבֵי הַעוֹלָם
וְחַמְדוֹתָיו וְלֹא יִבְחִין בֵּין הַרְבֵּי הַמְּתָרִים וְהַאֲסוּרִים
כִּדִּי לְמַלְאֵת תְּאוֹת הַכֶּפֶס הַבְּהִמִית וְכָל הַעֲוֹנוֹת
הַכֶּפֶסוֹת בְּזֶרֶק מַחֲמַת הַתְּאוֹה וְהַחֲמֵדָה וְהוֹדַע אֵלָיו
חֲטָאוֹ וּמַכֵּל זֶה יִתְפַּתֵּה אַחֲרָיִךְ יִכְרֹו יִקְרָאוּ כָלֵם
פְּנֵעֵמוּ בְּמִזִּיר

ר' גַּם

ר' מֵה הוּא הַנִּקְרָא סוֹגֵב
ת' עַל מֵי אֹפְנִים נֹכַח לְאֲמֵר סוֹגֵב אִם סוֹגֵב כְּעִינִךְ
הַמַּעֲשֵׂה כִּי לֹא הוֹדַע אֵלָיו סֶהֱדַבֵּר הַהוּא עוֹן לְעַמּוֹתָיו
וְחוֹסֵב סֶהֱוָה מוֹתֵר וְסִגְיָאוֹת מִיִּבִּין אִו כִּי כַּפְנֵה
נִתְפַתֵּה אַחֲרֵי הַדְּבָרִים סוֹפֵס אִינֹו אֲסוּר לְבִמְרֵי
אֲמַנֵם מְכוּה לְהַזְהֵר מֵהֵם כְּנֹן הַרְהוּרֵי עֲבִירָה
מַחֲסֻבוֹת חוֹךְ רַבְרִים בְּטֵלִים רֹב הַתְּעוֹמֵג בְּרַבְרִים
הַמְּוַחֲדִים וְכִיּוֹבֵא בְּזֶה סְכָלֵם מִבְּטֵלִים אֵת הָאֲרָם
מִדְּבָקוֹת מַחֲסֻבֵת בּוֹרְאוֹ וְאֵהֱבֵתוֹ וְהֵם דְּבָרֵי סִמְעַט
מַעֲט יוֹכְלוּ לְהִבְיֵא אֵת הָאֲר' לִידֵי רֹעַ מַעֲשֵׂה וְקִנְיִית
תְּכוֹנוֹ לְנַפְסוֹ אֵת סִבַּע תּוֹעֲבוֹת ה' אֲשֶׁר סָנֵא וְלִטְרוּף
נַפְסוֹ בְּאִפּוֹ וְלִהְטָרִירוֹ מִחַיִּי הַעוֹלָם הַזֶּה וְהַבֵּא

ר' וְמֵה הִנֵּה סִבַּע תּוֹעֲבוֹת אֲשֶׁר בְּנַפְסֵךְ
ת' הֵם סִבַּעַה גּוֹפֵי עֲבִירָה רִאֲשִׁים אֲשֶׁר תַּחֲתִיהֶם
יִשְׁתַּרְבוּ כָל הַעֲוֹנוֹת וּבְרִאֲשִׁיתָם נִרְאִים דְּבָרֵי סוֹא
וְאִין אֲרָם נִסְמָר מֵהֵם וְאִם יִתְפַתֵּה אַחֲרֵיהֶם טוֹרְדִין
אוֹתוֹ מִן הַעוֹלָם כִּי בּוֹלְמוֹס חוֹךְ וְקִסָּה אַחֲרֵי כֵךְ
לְתַקֵּן אֵת אֲשֶׁר עוֹוִתוֹ כִּי הֵם מִקְנִים גַּם כֵּן תִּכְוֹנֵה
רַעַה בְּנַפְסֵ הָאֲרָם עַל כֵּן סוֹמֵר נַפְסוֹ יִרְחַק מֵהֵם
וְאֵלֹו הֵם הַבְּטֵלָה הַנֶּאֱוָה הַגְּרַבְרֻמוֹת הַזֵּמָה
הַכֶּפֶס הַקְּחֻמָּוֹת הַקְּנֵאָה וְלֵהֵם סִבַּע סַמּוֹת
מִתְחַלְפִים אֲשֶׁר קִרְאוּ לֵהֵם הַכְּבוֹיָא וְהֵם רַע עֵרֵל
טִמְאָה סוֹכָא מַכְסוּלֵי אֲבִין כְּפוּיֵי

ר' פֶּרַע דְּבָרִיךְ וְאֲמוֹר טִבַּע כָּל א' מֵהַעֲוֹנוֹת הָאֵלֶּה וְאִין
מְכוּוֹנִים הַסַּמּוֹת סֵאֲמַרְתָּ עַם אוֹתָם אֲשֶׁר קִרְאוּ
ב ג ד 3 לחם

א הכטלה היא רעה פולה שאדם מתבטל ומתעצל
לכא אל סלמותו ויושב ופוכה לבו לרברים בטלים
ואינו עוסק בתורה ובמכות ולא במלחמתו והיא
ראשית כל העונות ועל כן נקרא רע כמו שכתוב כי
יגר לב האדם רע מעבודתו ואהב הכטלה יותר
מהעסק במלמותו ולא ידע כי בנפשו הוא ומכלל
העון הזה המעסק בקוביא או ברלפים וכיוצא לפי
סאינו מתעסק ביוסבו של עולם ואסיר לאדם
סי תעסק בעולמו אלא או בתורה ובמילת חסדים או
בסחורה או חומנות ומלחכה שים בהן יסובו של
עולם • ועב אדם זה מכלל אותם שהן פסולים לרון •
הנאה היא מלכותא בלא תגא שאר מתנאה וערלת
אזני ועינו ולבו מלמטופ ומלראות ומלהבין כי חייך
יתגאה אדם ססופו רמה ותולעה כפיך נובל וכעטף
כלה • ועב נקרא פרל כמו שכתו ומלתם את פרלת
לבבכם ובו ומתנה ימסך הסנאה סכל הבריו סנאי
אותו כולכל הרברים יס חכור חונן מן הנאה וירוע
כי מן הסנאה ימסך הפירוד ומן הפירוד הסממות
והאיבוד נמכא הבעל גאווה מחריב היסוב והעולם
והוא סנאי למטה ולמעלה סכל סאיך רוח הבריות
בוטה הימנו איך רוח המקיס כוחה הימנו •

הנדרגן הוא המתאוו בכל תאוה לאכול לסבעה
ולמכסה עתיק והיא חמרה מסולחת בבטן דסעים
האומרי אכול ושחה כי מחר נמות • וחיים כרי לאכול
לא

לא אובלים כרי לחיות ובטן דסעי תספר מכל טובה
כי איך אדם יוכא מהעולם וחכי תאותו בידו והאים
הזה נקרא טמא כי כמו סכתוב לב טהור ברא לי
אלקים מכלל האוכא טמא כי הטומאה והעכולת
נמסכת מזה לעמות כל הדברים הבלתי טהורים •
סזמה היא חמרה סכלב האדם א תענוגי הספר והנאוף
והוא עון סליג ונקרא סנא כמו סכתוב אס רעב
סוכאך אכילהו לחס וכו' כי סנא האדם באמת הוא
היגר הרע המבקס לקחת נפשו ממנו ולהטויאו
לאלקיו • והאים סבלכו נכנס בולמוס זה הוא סנאי
לסמים כי אלקים קרוסים וסנא זמה הוא • ולבריות
גס כן הוא סנאי כי כלס יסנאוהו מפני סאינו חס לא
על כבוד עכמו ולא על כבוד אחרי ולזה אמר הכתוב
אס רעב סנא זה להחטיאך האכילהו לחמה סל
תורה והסקהו מי התסובה והיראה לאלקים כי בזה
גמלים אתה חותה על ראסו וסכרך הרבה מאר ואס
סגע כך מנוול זה מסכהולבית המרר' וה' יפלס לך
הכעס הוא התלהבות הספר והרס ותומר הנקימה •
ונקרא מכסול סנאמר הרימו מכסול מדרך עמי •
כי למכסול ולאבן כגף הכעס בלכו סל אדם ומי
סאינו מתון גורס רעה לעכמו ורעה לאחרים בעולם
הזה ובכא •

הקמכות היא חמרה גדולה בלב האדם לקבוץ הממוני'
והיא הפך הנדיבות וקסה בלב האדם כאבן סאינו
מטיף טפה ואינו מזרע מפקומו ואפילו כל רוחות
ב ר 2 4 סכעולם

סבבולס כוסכות בו כן הקמץ לא יסמע לקול
תלמי סידברו באזינו לעשות חרקות אוסוס מבוה
אחרת סיס בה חסרון כיס כי חבוה עליו ממנו
מכסמו ובוסו ועל כן נקרא אבן סכא והסירוחי את
לב האבן מכסרכס ונחתו לכס לב כפר היינו סרחס
ירחס לראוי לרחמים

סנאזה היא חמדה רעה בלבו סל ארס סדואב מטובתן
סל בריות וסמח לאורס והוא רומה לכפעוני סמטיל
סארס בלי סוס יתרון ותועלת ומה הכפעוני בעיניו
זכוא הארס הבא מלבו כי סוריו רעיוא בלבא תלו
כן הקנאי עיניו כלסירי והיא היא המקיימת אותנו
בגלות כי ממנה ימטך הסנאזה ועל כן נקראת כפוני
סהיא כפונה בלבו סל ארס ולעתידי לבא בבא הגול
יסיר אותה ממנו כמו סכתוב ואת הכפוני ארחת
מעליכס ונאמר ופרה קנאת אפרים וכו'

אלו הם סכעה גופי עבירה והארס אשר בסוגב יתפתה
אחריהם בהיתר אחר אחר יבא להתפתות אחריהם
באסור ולנתק חבל הכסף והחוט הקוסרו ומעמירו
עס אלקיו באופן כי עבירה גורדת עבירה ולא לבר
יתנו תכונת רעות בכפמו אבל גם כן יטרדוהו
ועבירוהו על הססה דברי אשר סכא ה' כמו סכתו
עס הנה אשר סכא וסכע תועבות היינו למי סכע
תועבות הזכר בכפמו ימטך גם כן לעבור על סס
אשר סכא ה' וגם על הארבעה אבות נוקי סהעובר
עליהם כופקים וכעקתם עולה סמנים ומכקטים
נקמה

נקמה עד סמאבר פולס הזה ועולס הבא
ומה הם הססה דברים אשר סכא ה'

ראסונ' הוא העזות והחוסב בלבו לזכות לחיי סה'כ
מבלי סיעסה הסעילות הכריכות והמכוות ומעסיס
טובים סנית הבלתי בוטח בחקר ה' וחוסב סאי
תקנה לו כאליסע אחר וכאלו חי יד מלמעלה לקבל
פבים ולא ידע כי רחמי ה' על החוטאים ואפילו עבר
ארס כל העבירות וסב עליהם בלב נסבר וכרסה
ומבקס סליחה מרחס עליו כי לא יחפוז במות המת
כי אס בסובו מררכיו ומה ומי לנו חוטא לחלקים
כמנסה המכעים ועליו נאמר ויתפלל אליו ויעתר לו
ויסמע תחינתו וכו' סליסית המתנגד ל האמת אחרי
ססכיר אותה ולסכות הסלוח ולחיות חפסי רביעית
המקנא בטובות סנתן ה' לחברו כקין סקנא בהבל
על כי סעה אל מנחתו

ומה הפרס יס ביו קנאה זאת לאותה קנאה סנמנית
בסכע תועבות ה'

ההפרס הוא כי קנאה זו הוא האיס המקנא בטובות
הנפס ומתכות ה' לאחרים עבור הסעילות הטובות
סעסו כקנאת קין בהבל וחוסב סהוא עסה פעולו
טובות כהנה ומכל זה לא הסיג וכאלו מסוא פנים
יס למעלה ועל זה מתחרט מהראסונות סעסה ועיין
את חבירו כי מכא חן יוקר ממנו כקנאת סאל
ברור' אמנס הקנאה סנמנית בז' תועבות ה' הוא
האיס המקנא בממו או בסאר הטובות סל חבירו
ב ה ז 5 ודואב

ודואב עליהם והיא מתחלת ברוב בנשים וחלומי
 הרעת אך חיכה מוכיחה לתרבות רעה מיד כזו
 שמעתי וטוב פירסת והבדלת טוב לפרט הסנים
 הכותרים בססה
 חמשת המחשקט ורובה לעמוד על דעתו אפילו
 במקום מחולקים עליו רבים והוא הזקן ממרא
 ומורה גם כן לאחרים לעשות סכאמר והאים אשר
 יעשה בזרין פסית החושב וגומר בלבו טלה לפנות
 תשובה מפום טהא פעשה וף כי ימות בהטאתו
 ומה הם הארבעה אבות נזקין שזעקים לפני ה'
 ומבקטים נקמה
 ראסונה פסיכות דמים הרבנוני אשר יעשה בזרין
 פאפילו המזבח אינו קולט הרובח סכאמר וכי יזיר
 איש על רעהו להרגו בערמה מעם מזבחי תקחנו
 למות ועל כיוצא בו סכאמר קול רמי אחיך כועקים לי
 וגו' סכית גלוי עריות באשת איש סכאמר כן הבא
 אל אשת רעהו לח ינקה כל הנוגע בה שלשית סוד
 פכיש ואכקת אביונים סכאמר עתה אקום יאמר ה'
 וכו' רביעית עושקי סכר סכיר פהרי הוא כאלו
 נוטל נשמתו ממנו סכאמר ואליו הוא נושא את נפשו
 והעושה לה וטבע תועבות נפשו מיד הוא נוטל בפח
 החיץ השלטי מהעונות שהם הפשעים שהוא היורע
 רבונו ומתכוין למרוד בו ואז אבר מנוס ממנו ואין
 תקומה לו כי חוזה תרופה ימצא עבר הימיר
 עבורת ארוביו ומורד בו ביד רמה כי יבער כמעט
 אפן

אפן עליו ורוע ירוע עליו בסבט ברזל וייקרהו
 במטפט ונקה לא ינקה
 והתשובה לא תעזור לפושע כמו לסוגג ולמוד
 ח' אין טוס ספק כי גדול כח התשובה הכעקה התפלה
 ומעשיט טובים סאין פום דבר סעומד לפניהם
 ולעולם יר ה' פרופה לקבל פבים המנס כריך יתרוץ
 הכסר מליכים טובים סהס תורה ומכות להקביל
 תפלתו ותשובתי לכפי לקיו כי עונות ותכונות רעות
 סהקנה לנפשו הם מסכים גדולים מבדילים בינו
 לכין ה' אלעבור תפלתו והבא לטהר מחללי נפשו
 כריך פיעשה כמו החולה חולי הגוף סהולך הכל
 וולמרהו דרכי הרטואה אשר ילך בה כן חולה
 האין הנפש כריך סילך אל חכם וירפאהו וכמו
 פרופא הגופות כותן תרופה מתנגדת לטבע החולי
 והליחה הגוברת כן רופא הנפשות כריך סיתנגר
 ברפואותיו לטבע התכונה הגוברת בנפש החולה
 ומה הם הרברים והתכונות המתנגדים לטבעה גופי
 עבירה המתחילים בפיה רך ומסלימים בפרך
 ח' כנגד הבטלה יבא הזריות הגדול כנגד הבאות
 השליו כנגד הגרנרמו העבוי בכוס והנזר מתענוגי
 המאכל כנגד הזמה בטול התאוה כנגד הכעס
 הסבלנות והערר הרגשת החרפה כנגד הקממנות
 הנדיבות והחרנות כנגד הקנאה טוב הלכב זכך
 יסתרל לעמוד פמים או ימים על הפך תכונת נפשו
 עד שתקנה הנפש הפעלות רועס והרגל וירגיש
 תועלת

הז

תופלת רבבת רופה ואחר כך יחזור לאחרי ויפגשו
 על המיכוע שהוא המטובח בין כל הקמות כמו
 שלמדו ויפכילו. חרש חכם סיבקסלו
 ה' הינטוך דבר אחר לעמוד חזק כנגד הטטן הוא יכר
 הרע המטטין ומבקס להחטו את האדם בכל טעה
 ובכל רגע נוסף על הרבדים שאמרת
 ה' ינטוך חקר ה' וחנן יעזרהו ויאמנהו ימלט נפשו
 מיד שחול בלה פעל ידי התפלה וכונת הלב ומעשים
 טובים תוסג כי קרוב ה' לכל קוראיו ולא ימנע טוב
 להולכים בתמים והוא יחוננהו הפוז כנגד הפבלה
 והבטלה ירחקו הפכימית כנגד הגאווה ההסכל
 כנגד הגרנרנו' החכמה כנגד הזמה
 כנגד הכעס הענה כנגד הקמנות
 כנגד הקנאה ויאכילו פרי המדות האלו שהוא
 מתוק לנפש סקוי לעצמות ומרפא לכל תכונה רעה
 בפרייה ויסב בהטקט ובטלוח וירגיש אפילו בעורו
 בקווי מעין הפחב כל סכן שאחרי מותו יסב במעלות
 הכדוקים ויתפרץ עמהם בגן ערן
 ה' ומה הוא הפרי הזה המתוק והערב
 ה' האהבה הטמחה הסלוס הזריוות הנקיות
 הטורה הפרישות הקדושה הענות היראה
 הפנימית בהכרת גרולת וזכו והבנת דרכיו
 בחכמה והסכל החסידות ולבסוף רוח הקדש
 כי הואיל ויכא מלכו יין חמירות העולם ותענובו
 יכנס בלבו קוד ה' ורוח קדשו יכנסו ויאיר כל ג'
 חלקי

חלקי נפשו ויתעצמו ויפכילו מאותם הסלטה
 מתנות שהם טרם האמונה ועמודי התורה עד כי
 יראה אור בעורו באפילת חסכת חמרו וגופו ולא
 ילך בהם כמותא בארובה
 ר' טרם דברוך ותחלה מה הם סלטה חלקי הכפס
 ת' הסכל הרכוז והזכרון
 ר' מה הם הסלטה מתנות שהם טרם האמונה
 ח' האמונה הכסחון והאהבה טכבר אמרתי ענינים
 ד' ומה הפרס יהיה בין היודע דברים אלו בקבלה לבר
 כמו שאהה יודעם עכסו התלמיד הנאהב ובין
 היודעם בידעה אמתית אחר סיתחרסו לו בכפסו
 המתנות שאמרת
 ה' ידיעת דבר זה איך כי כח להסיב כי הסומא לא
 יפוט במאורות אבל חושב אני שים יתרון מעלה
 על היודעם בידעה אמתית ומפורסת מהיודעם
 בקבלה לבר כמו שים יתרון למי שאומרים לו האמן
 כי בכים זה ים מאה זהובים ואיך אתה יכול לראותם
 ולננוע בהם אבל יהיו לכורכך ויועילוך למי פראה
 את הזהובים ומכאם חמסה וארבעה פעמים וים כח
 בודו לראותם כסירכה ולהסתמם מהם כי אזירע
 בוראי כי יהיו לו לברו לעת הכורכך ולכן באתי
 לפיך מרי ורבי פעל פי מדותיך תרדיכני ולמדמי
 את חקיך הבינני לעשות מצות קוני על פי התורה
 והקבלה אשר בזה לנו מטה מורסה לבני ישראל כרו
 שאוכל להכיר גרולת מעלת יוכרי מלכיו ואלקי עד
 מקום

מקום שארם ילוד אשה יוכל להגיע בפניו שגלו
 בעורו בחיים ואל יטרדונו התכונות הרעות והעל
 השחונות ומעוט ההכנה כי לכך כוננתי
 ר' ברוך הבא בסם ה' אסתי וולרתך ישמח אביך ואחך
 שמה במחתי ברברך מובטח אני שתעשה חיל
 באשרתה ותורה הוראות ביהודה אך בני שמש
 בקולי יבפון לכך אמרי ואל תטום תורתך הארם
 ואאלטך חכמה
 ת' דבר אדו' כי שומע' עברך הכינותי לבי ורפיוני
 להקשיב למכותיך מכל ארח רע כלאתי רגלי למען
 אסמך דברך הנה תאותי לסקודיך במאה לך כפטי
 כדקתך חיוני
 ר' ואחה רע לך התלמיד הנחמד והנעים כי יראת ה'
 ראשית כל הידיעות וכל החכמו' והיא האוכר הגדול
 המחזיק את כלן וכל מי שאין יראה בלבו אינו ראוי
 לבא לבית המדרש פן ינסוף על חטאתו פסע כי זכה
 ביראה התורה נעשית עם חיים בלבו של אדם לא
 זכה בה כעשית עם המות והוא רע מחיות הסרה
 כי משתמש בתורה במיני הנכלים והערמות על
 כן אל יאט מדרכיה לכך אל תט ימין ומאל מדרכיה
 היראה במאמר הכתוב את ה' אלקיך תירא ואת
 זה לרבות ת' כי הם יאירו עיניך יזהירוך ויריכוך
 על פי התורה אשר יורוך
 עוד רע והאמן שכל מי שרעה הבריות מחה הימנו סומן
 טוב לו שרעה המקום מחה הימנו והוא ירא את ה'
 בכתר

בכתר ובגלוי על פן לעולם יהיה אדם ערום
 ביראה זאת לעשות באופן שכל בני אדם יאהבו
 אותו ויהיה רבוי לכל אחיו ורא הוא מרגליה כפי
 קדמוניו להיות מע' סגור בפיו שהוא מסיב
 חמה ולהרבות שלום עם אחיו וקרוביו ועם כל אדם
 ואפי' עם נכרי בסוף ולכבודו ולהיות מקרי' בסלומו
 ולהיות ישר ובאמן עמו כמו עם אחיך זרע יסודוך כי
 גזלתו חמורה מגזלת ישראל משום חלול ה' וכדי
 בזון שיאמרו עלינו סטנה שתורתנו הקדושה תסכול
 ה' הנגיבה והגזל והבזון לסוס אדם והרי החמירה
 אפילו על גניבת דעתו של נכרי ומלרבר אליו תופעה
 ודבריו כזב כי שארית ישראל לא יעשו עולה ולא
 ידברו כזב עם פוס אדם ולא ימאז כפיהם לסוף
 רמיה ודמשתמע לתרי אנפי הלא מה שכלב יהיה
 בפה נקי כפים ובר לכב הולך כדקות ודובר משרים
 טובא בכע ועולה וכל רמיה
 לא תשא פנים לסוס אדם נגר האמת ויהיה הוא אהוב
 אכלך מכל שאר הדברים כי אלקים קדושים וחותמו
 אמת הסתפק במה שחנך כוראך אם מעטוים
 הרבה ורע כי איך עימד לאדם בהסתפקות והסמת
 בחלקו לא המרבה בכסים בראגה וחומם נפטו הוא
 באמת עסיר
 וכל מעשיך יהיו למס שמים ולכבוד הבורא יתברך בכל
 דרכיך רעהו בלכתך בדרך בשכך ובקימך והמסל
 במחלך רע שהמס ית' ברה המון בעוכס חמתו
 נכתן

ונתן בו כח להפיכו לעצם הכוזב * בסכך פסחך
לימן חסוב סה ברא הפיכה לאדם כדי סהגוף ינוח
ויחליף כמו ויהיה ברית בין בנות הבורה * וכן בכל
סאר הפעולות הגופניות * ותכונן בהם ומן כבוד
ותורה לחלקים כי כזה האופן כל מעשיך יהיו למס
שמים ותהיה הסגחתי דבקה כך והוא יוסר כל
ארחותיך הסר רגלך מכל נתיב יסט ימין ושמאל *
והיו כנפך בכל פעולותיך במפורס * ונסתר כי את
כנפיים חכמה *

סמור כפסך מאר מלהתחבר עם פועלי און סהחברה
ירגיל האדם לכל מרה טובה או מגונה * והרשעים
תועבת ה' המה על כן בסורס ובקהלס אל תבא
כפסך מנע רגלך מנתיבתם כי רגליהם לרע ירובו *
ורע והאמן כי בהתחברך עמהם אף כי לא תעשה
כמעשיהם ופרוץ ה' מעשיך ותתרחק מאהבתו
ויחאתו ויקלקלו כל ארחותיך * הסר רגלך מרע ומן
הכיעור ומן הדומה לו והיו זהיר לפולם שלא לבא
לידי חסר מדבר סהוא גכאי * עסה טובה עם כל
אדם אל תמנע טוב מבטליו בהיות לאל ירך לעשות
ובלבד שלא תחטא לחלקים כי אם יאמר לך אדם
ואפילו אביך קנך או מורה כדקך ואפילו סר או
סלטון עסה דבר זה וחטאת לחלקים לא תאבה לו
ולא תסמץ אליו לא תירא מפניו כי גדולה ומהולל
מאר ויראתו וכוזי תהיה קדומה להיות על פניך
ממכות ויראת סוס אדם וסלטון * כי אם ככה אתה
עושה

עושה ה' יהיה בכמלך וסמר רגלך מלכד ומכל דבר
רע על סחל ופתן תדרוך תרמוס כעיר ותנין ותנבל
מכל הפנפיים רעים * ואתה המבקס תורה סקוד
על דלתותי יום יום מבקר לערב כי לא אמנע
מללמדך להועיל וללכת ביראת ה' כל היום אף עסה
את חיפה בני הכנף לקראת אלקיך והסן לבך
ורעיוכיך והתפלל אליו בכל כחך וכונתך ויפתח
לך סערי תורה סערי חכמה הסכל וירוע
אותו כי אם בזאת יתהלל המתהלל
את האקים ירא ואת מכותיו
סמור כי זה כל
האדם *

חס ונשלם * לכבוד ה' יצר עולם *

תכלה תקנתי לשאל עור מהעור האמתית
היראה והתשובה ולמוד החכמה

הכין לקראת אלקיך בכונה

אלקי תהלתי אל תחרם האל הגדול הנבור
והנורא כך בטחתי אל אבוסה דרכיך
ה' הודיעני ארחותיך למרני סלח מערתך אל עבדיך
מקדם והביננה תורתך וערותיך כי כמה נפטי
ורחי לרעת את מצוותיך גרסה נפטי לתאבה אל
משפטך בכל עת דרך סקר הסר ממני וכל רעת
כזכר אשר לא כתורתך וכרעת החכמים האמתיים
אשר יסבו בסודך אל תטיבני מסברי עבדי עבדי
כי טוב חסדך פתח לבי ורעיוני הבינני ואברה
תורתך ואשמרנה בכל לב ויהיו שמי כליותי יועבות
אותי בכל עת לנכור פקודיך ולבי כמעיון המתגבר
וכנחל נובע וכבור סיד סאיכו מאבר טפה הט לבי
ורעיוני אל עדותיך לסמור ולעשות וליראה מפניך
כי אחתה מחסי וכסי אחתה ס' מגן בערי כבודי ומריס
ראשי אחתה תומיך גורלי להעביר עיני מראות רע
ורגלי מלרוץ לרעה וירי מתמוך בסחר ובכע וכל
כחתי מלעשות נגר רכונך גל מעלי חרפה וכות
מכל מעטין ומפתח מארחותיך השיבני לעשות רכונך
וקבלני לענין בתשובה שלימה ושא על כל פסעי
פגנות וזרמות ולא אוסיף לראבה עוד בהטח לא
במחשבה

יח

במחשבה ולא בדבור תמטאני באזוב ואטהר וכל
עונותי מחה א תסליכני מלפניך חנני אלקים כחסדך
בסתום חכמה ובינה תודיעני גל עיני ואביטת
כעלאות מתורתך לכ טהור ברא לי אלקים ורוח
ככז חרם בקרבי ליראתך ואשמרה תורתך תמיד
לעולם ועד אהלי יכונו דרכי לסמור חקיך אל תעזבני
ואל תטשני ואל תסר חסדך מעבדך בן אמתך אלי
אתה ואודך אלקי ארומתך ואתה אקים ארני עשה
אתי למען שמך כי טוב חסדך הכלני ברוך אתה
ה' למדני חקיך יהיו לרכון אמרי פי והגיון לבי
לענין ה' כורי וגואלי

כראות המטכיל ר' משולם בכמה'חר יבחק סלם יכו
יופי החבור הלזוחין ערכו נשא משלנו
ויאמר כה

אנוש חפץ תמיד	שלמות התלמיד
בחוק את ברק	אמונותיו בטוב :
חלא טיב אמנה	ופר'ר לחכמה
בספרוה ימצא	ויקרא בו כי טוב :
ואב ראם יגל	לאברהם יגל
ישבח יען	חננו לקח טוב

[Faint, mostly illegible handwriting, possibly bleed-through from the reverse side of the page.]

*Comme
 d'après les*

*Nous les me le chapeau
 comme elle est*